

РЕШЕНИЕ

№ 2180

гр. София, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 16.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **7422** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" /А./, със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявана от председателя на Управителния съвет /УС/ на А. срещу Решение за отказ с № РР-04-40/28.06.2022г., издадено от директора на Б. дирекция "Д. район" по заявление вх. № РР-04-40/07.06.2022г.

С жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като при издаването му са допуснати съществени процесуални нарушения, както и нарушения на материалния закон. Оспорва се твърдението на органа, че съоръжението вече е изградено и се сочи, че към настоящия момент не е издадено разрешение за строеж за лот 4 на автомагистрала /АМ/ "Х.", което е основна пречка за възлагане на каквито и да е строителни дейности, включително и изграждане на нов стоманобетонен правоъгълен водосток 400/250 при км 140+714 от същата магистрала, участък 4 от км 141+280 /=137+911.52/ до км 167+572 /=166+144.09/, предмет на заявлението. Излагат се съображения за несъответствие между цитираното в решението правно основание за издаването му и посоченото фактическо основание за постановяването му. Иска се решението да бъде отменено. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът с писмен отговор и писмени становища оспорва жалбата като недопустима и неоснователна. Обосновава липса на правен интерес от оспорване

поради твърдението на А., че нито е изградила, нито е възлагала изграждане на съоръжението. Мотивира оспореното решение с констатирано по време на проверка, извършена на 21.06.2022г., осъществено ползване на повърхностен воден обект с цел изграждане на нови, реконструкция и модернизация на съществуващи системи и съоръжения за линейна инфраструктура, пресичащи водни обекти - аквадукти, мостове, преносни мрежи и водопроводи, без изискващо се по Закона за водите /ЗВ/ разрешително.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Със заявление вх. № РР-04-40/07.06.2022г., адресирано до директора на Б. дирекция "Д. район", член на УС на А. е заявил намерение, включително моделни и други изследвания, конструктивна част, план за безопасност и здраве по Наредба №2 от 2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи включително и мерки за опазване на водите и околната среда; транспортна схема на извозване на материалите, одобрена от общината; съгласувателно становище от командването на В. сили на Република България по отношение на проекта и мястото за изпълнение на изкуствения риф в Черно море. Заявлението касае издаване на разрешително за ползване на повърхностен воден обект - дере, намиращо се във водосборния басейн на р. Ч., приток на р.В., с цел на ползването - за изграждане на нови системи и съоръжения или реконструкция или модернизация на съществуващи системи и съоръжения за линейна инфраструктура, пресичаща водни обекти - изграждане на нов стоманобетонен правоъгълен водосток 400/250 при км 141+280 от АМ "Х.", участък 4 от км 139+340 /=137+911,52/ до км 167+572 /=166+144,09/.

Във връзка с подаденото заявление на 21.06.2022г. е извършена проверка от експерти на Б. дирекция "Д. район", за която е съставен Констативен протокол /КП/ № 1-РГ-08/21.06.2022г. В КП е посочено, че в момента на проверката на място в землището на [населено място], [община] е констатирано, че в дерето е изграден нов стоманобетонен правоъгълен водосток с ширина 400 см. и височина 250 см. Заснети са географски координати с G. Garmin Oregon 600 както следва: вток N 43°16'47.7" и E 24°41'12.3" / плюс, минус 3 метра/ и отток N 43°16'50.0" и E 24°41'09.9" / плюс, минус 3 метра/. На вток и на отток са изградени стоманобетонни крилни стени, завършващи с бетонов праг. Установено е, че в дерето и през новоизградения водосток не протичат водни количества, на терена няма налична строителна механизация и не се извършват строителни дейности. _

Изготвена е преценка съгласно чл.62, ал.1 от Закона за водите от директора на Б. дирекция "Д. район". Преценката е извършена съобразно предвиденията на влезлите в сила планове за управление на речните басейни; съвместимост с обществените интереси и придобити права, в това число нуждите на населението от района на водовземането; съответствие с изискванията за опазване на околната среда, регламентирани от международни договори за вътрешното законодателство; възможност за съвместно използване на съществуващите и предвидените за изграждане съоръжения за исканото водовземане и/или ползване; налични водни ресурси по количество и качество; съответствие на заявеното водно количество с целите на водовземане, наличие на други възможности за задоволяване на искането за водовземане и/или напояване; изпълнение на условията на чл.156б-156ж от ЗВ.

Заключението е, че преценката е отрицателна по отношение на предпоставката - съответствие с изискванията за опазване на околната среда, регламентирани от международни договори за вътрешното законодателство, тъй като предвижданият за изграждане водосток е вече изграден без изискващото се по ЗВ разрешително за ползване на воден обект и не е изпълнено условие т.3 от Решение по О. №2-2/2015г. на МОСВ и по тази причина не се открива процедура за издаване на исканото разрешително.

При наличие на посочените факти и обстоятелства с Решение № РР-04-40/28.06.2022г. директорът на Б. дирекция "Д. район", на основание чл.68, т.4 във вр. с чл.62, ал.1, т.3, във връзка с подаденото от А. заявление за издаване на разрешително по чл.46, ал.1, т.1, б."б" и чл.52, ал.1, т.4 от ЗВ е отказал издаване на исканото разрешително. Отказът е мотивиран с констатацията за изградено съоръжение, без наличие на изискуемо по реда на ЗВ разрешително, което след влизането му в сила дава право на титуляра да ползва водния обект да изгради исканото съоръжение. Посочено е, че вече изграденото съоръжение без издадено и влязло в сила преди това разрешително по ЗВ води до невъзможност да се издаде заявеното разрешително, тъй като предвиденото за изграждане съоръжение вече е изградено.

Решението е изпратено за съобщаване на жалбоподателя на 30.06.2022г. Жалбата е подадена на 14.07.2022г.

Представена е проектната документация за процесния обект. Представени са и писма: изх. № ЕО-24/29.07.2020г. и № ОВОС-58/21.09.2020г. на заместник – министъра на околната среда и водите и № О.-58/08.02.2021г. на директора на дирекция "Национална служба за защита на природата", с които се уведомява жалбоподателя, че за процесния участък на автомагистралата не е необходимо провеждане на процедура по Глава втора от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони, тъй като е налице влязло в сила Решение по О. № 2-2/2015г. на министъра на околната среда и водите. С решението е одобрено осъществяването на инвестиционно предложение "Доизграждане на АМ "Х." /Я. - Белокопитово/.

Решението по оценка на въздействието върху околната среда № 2-2/2015г. не е представено по делото. Същото, е публикувано на интернет страницата на МОСВ <https://www.moew.government.bg/bg/resheniya-po-ovos-2015-g/>. В т.3 от Решението посочена като фактическо основание на отказа е записано условие във фазата на проектиране да бъдат спазени изискванията на ЗВ във връзка с разрешителния режим за ползване на воден обект при изграждане на линейна инфраструктура, пресичащи водни обекти за водовземане, за технологични нужди и с други цели и за заустване на отпадъчни води.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на акта и в законоустановения срок. Тъй като с оспореното решение е постановен отказ за жалбоподателя е налице правен интерес. Интересът не се определя от твърдението на жалбоподателя, че той не е изградил съоръжението, а от факта, че по подаденото от него заявление е постановен неблагоприятен за него резултат. По изложените

аргументи неоснователно е становището на ответника за липса на правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Отказът да се издаде разрешение се постановява от органа по чл.52, ал.1, т.4 във вр. с чл.68, ал.1 от ЗВ - директорът на басейновата дирекция. В случая решението е издадено от компетентен орган - директорът на Б. дирекция "Д. район", който е заемал длъжността към момента на издаването му.

Спазена е писмената форма. В оспорения акт са посочени фактически и правни основания за издаването му. Спазена е предвидената в закона процедура. Административното производство е започнало по заявление на жалбоподателя. Представени са необходимите книжа. Извършена е проверка за установяване на фактическото състояние, изготвена е писмена преценка от органа.

Административният орган е отказал издаване на разрешително на основание чл.68, т.4 във вр. с чл.62, ал.1, т.3 от ЗВ. Съгласно чл.68, т.4 от ЗВ се отказва издаване на разрешително, когато не са спазени изискванията, посочени в закона. Нормата е бланкетна, поради което органът е формирал отрицателната преценка позовавайки се на липса на съответствие с изискванията за опазване на околната среда, регламентирани от международни договори и вътрешното законодателство /чл.62, ал.1, т.3 от ЗВ/.

Със събраните по делото доказателства не се установи изграждането на процесното съоръжение да нарушава изисквания, свързани с опазване на околната среда. В подкрепа на този извод е и Решение по О. № 2-2/2015г., с което изрично е предвидена възможността за изграждане на съоръжения - водостоци, и което е насочено за опазване на биоразнообразието. Обстоятелството, че съоръжението е било изградено към момента на извършената от органа проверка не се отразява отрицателно върху опазването на околната среда, защото изграждането е допустимо след издаването на разрешението. Съдът намира, че не е основание за отказ за издаване на разрешително в случай, че искането е съобразено с изискванията на закона, включително и тези по опазване на околната среда.

В този смисъл са и мотивите на Решение № 11551/30.07.2019 г. по адм. д. № 13435 по описа за 2018 г. на ВАС.

Правилно е становището на ответника, че в случая режимът е разрешителен, а не одобрителен, но съдът не споделя аргументите, че предварителното изграждане е основание за отказ. Основанията за отказ са изчерпателно изброени в чл.68, т.1 - т.10 от ЗВ, а в случая тези основания не се доказват. Изграждането на съоръжението без разрешително е основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност и заплащане на съответни такси, но тази отговорност е различна от предпоставките за издаване на разрешителното. В случая са изпълнени всички законови изисквания за издаване на разрешителното, вкл. и тези по т.3 на Решение по О. № 2-2/2015г.

Представянето на разрешително по чл.44 и 46 е необходимо условие за одобряване на проекта и за издаване на разрешение за строеж по реда на Закона за устройство на територията /ЗУТ/ - чл.46а, ал.1 от ЗВ. Или издаването на разрешително за водоземане предхожда издаването на разрешението за строеж по реда на ЗУТ, но от това не следва, че с издаването на разрешителното по ЗВ ще се узакони вече изграденото съоръжение. Това е така, защото разрешение за нов строеж в недвижим имот, в който съществува незаконен строеж, не се издава на лицето, извършило незаконния строеж, докато същият не бъде премахнат или узаконен /чл.148, ал.7 от

ЗУТ/. В случай, че строежът бъде признат за незаконен той ще бъде премахнат по съответния ред без значение, че е било издадено разрешително за ползване на воден обект.

От изложеното следва, че е налице нарушение на материалния закон. Оспореното решение следва да се отмени. Жалбата е основателна.

Преписката следва да се върне на административния орган за произнасяне съобразно мотивите на съдебния акт.

Предвид изхода на спора и на основание чл.143 от АПК жалбоподателят има право на разноски в размер на 100,00 лв. за юрисконсултско възнаграждение, които следва да се заплатят от Б. дирекция "Д. район" - юридическо лице на бюджетна издръжка.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № РР-04-40/28.06.2022г. на директора на Б. дирекция "Д. район" [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на директора на Б. дирекция "Д. район" [населено място] за произнасяне по заявление вх. № РР-04-40/07.06.2022г. на Агенция "Пътна инфраструктура" със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, посочени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Б. дирекция "Д. район" [населено място] да заплати на Агенция "Пътна инфраструктура" сума в размер на 100,00 лева, разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: